

กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

รายงาน การเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์

WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

- แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
ด้านสิ่งแวดล้อม จากเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ
การจัดสภาวะแวดล้อม ในทศวรรษหน้า

66

สาระสำคัญในฉบับ

Highlight

แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
ด้านสิ่งแวดล้อม จากเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ
การจัดสภาวะแวดล้อม ในทศวรรษหน้า

ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 นี้มีวัตถุประสงค์ในการรักษา อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม รวมถึงการกระจายรายได้ และการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคในชนบทให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และการเร่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น ปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ปรับปรุงคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ลดปริมาณมลพิษทางน้ำ ทางอากาศ เสียง ภาวะของเสีย และจากสารอันตราย นอกจากนี้ยังรวมไปถึงความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมกับแผนส่วนอื่นๆ เช่น แผนพัฒนาอุตสาหกรรม พัฒนาระบบบริการพื้นฐาน แผนพัฒนาพลังงาน แผนพัฒนาภาคมหานครและเขตเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาโครงสร้างบริการพื้นฐาน เพื่อเป็นแกนนำ การขยายตัว และใช้ที่ดินในเขต กทม. และปริมณฑล คาดว่า การพัฒนาประเทศในช่วงแผนฯ 7 ต้องมีความสมดุล คาดว่าการพัฒนาในเชิงปริมาณ คุณภาพและความเป็นธรรมในสังคมควบคู่กันไป เพื่อให้การพัฒนามีคุณภาพและยั่งยืน

แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
ด้านสิ่งแวดล้อม จากเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ
การจัดการสภาวะแวดล้อมในทศวรรษหน้า
เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

I. ภาพรวมแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

1. วัตถุประสงค์หลัก

การพัฒนาประเทศในช่วงแผนฯ 7 จำเป็นจะต้องให้มีความสมดุลระหว่างการพัฒนาในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความเป็นธรรมในสังคมควบคู่กันไป เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ดังนั้น จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1.1 รักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้การเจริญเติบโตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพ

1.2 การกระจายรายได้และกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบท ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.3 เร่งรัดพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

2. แนวทางการพัฒนาหลักของประเทศในช่วงแผนฯ 7

เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ไว้ดังนี้

2.1 แนวทางการรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ประกอบด้วย

2.1.1 ดำเนินนโยบายการเงินการคลัง และการพัฒนาตลาดทุน ในลักษณะผ่อนคลายข้อจำกัด และจัดให้มีการปรับโครงสร้างของระบบภาษี เร่งระดมเงินออมและเพิ่มประสิทธิภาพในการระดมทุนของตลาดทุนในประเทศ

2.1.2 พัฒนาการเกษตร โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และปรับโครงสร้างการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด กำหนดนโยบายการใช้ที่ดินเขตเกษตรกรรม กำหนดเขตส่งเสริมการใช้น้ำชลประทาน และจัดเก็บค่าใช้น้ำ

2.1.3 พัฒนาอุตสาหกรรมการค้าและการลงทุน

2.1.4 สนับสนุนให้มีการพัฒนา และนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้

2.1.5 จัดหาพลังงานให้เพียงพอกับความต้องการ

2.1.6 เร่งรัดขยายการลงทุนด้านบริการพื้นฐานให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ

2.1.7 พัฒนา กทม. และปริมณฑล ให้เชื่อมโยงเข้ากับพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

2.2 แนวทางการกระจายรายได้และกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทประกอบด้วย

2.2.1 กระจายอำนาจทางการคลังและงบประมาณไปสู่จังหวัดและท้องถิ่น นำภาษีของมรดก และภาษีทรัพย์สินมาใช้ รวมทั้งกระจายการลงทุน ในหลักทรัพย์สู่ต่างจังหวัด

2.2.2 กระจายการถือครองทรัพย์สิน เพื่อให้เกษตรกรเป็นเจ้าของที่ดินหรือมีหลักประกันในที่ดินทำกิน โดยเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินและออกเอกสารสิทธิที่ดิน จัดสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ผู้มีรายได้น้อย และเร่งออก พรบ. ชุมชนแออัด

2.2.3 ปรับโครงสร้างการผลิตด้านเกษตรกรรมและกระจายอุตสาหกรรมและบริการไปสู่ภูมิภาค

2.2.4 พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นฐานเศรษฐกิจและฐานการจ้างงานหลักของแต่ละภาค

2.2.5 พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของคนในชนบท

2.2.6 พัฒนาอาชีพ และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนยากจนในเมือง

2.3 แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

2.3.1 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา และสาธารณสุข โดย

(1) เร่งกระจายโอกาสและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

(2) ปรับปรุงและผ่อนคลายกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ให้เอื้อต่อการสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุน

(3) ขยายความร่วมมือในการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพ

(4) พัฒนาและขยายระบบสาธารณสุขมูลฐานเข้ามาในเขตเมือง

มากยิ่งขึ้น

(5) ลดความแออัดของโรงพยาบาลขนาดใหญ่

(6) ระวังภัยอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาโรคเอดส์

2.3.2 พัฒนาจิตใจ วัฒนธรรม และสังคม โดย

(1) จัดให้มีกลไกของรัฐเพื่อประสาน งานและสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานของวัด บ้าน โรงเรียน ชุมชน และองค์กรทางด้านศีลธรรมให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการพัฒนาจิตใจ

(2) ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัว

(3) จัดระบบการให้สวัสดิการสังคมแก่ผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจ และผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้

(4) ผนึกกำลังของชุมชน องค์กรภาคเอกชน รวมทั้งสถาบันศาสนา กับภาครัฐในการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม

2.3.3 พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดย

(1) นำหลักการ "ผู้สร้างปัญหามลพิษจะต้องเป็นผู้รับภาระในการบำบัดและกำจัดมลพิษ" มาใช้ในแผนฯ 7

(2) ให้มีการปรับปรุงองค์กร บทบาท และกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

(3) ระดมการลงทุนในการลดและควบคุมมลพิษในรูปแบบต่างๆ

(4) ให้มีการผนึกกำลังร่วมกันทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม

2.3.4 ปรับปรุงระบบบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดย

(1) สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับรัฐ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(2) จัดการควบคุม ดูแล ให้สามารถปฏิบัติตามแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว

(3) ลดความขัดแย้งของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอนาคต โดยเร่งกำหนดแผนการใช้ที่ดินเสียแต่ต้น

(4) นำมาตรการการเงินการคลังเข้าช่วยในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

(5) จัดตั้งระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ

(6) เร่งรัดการออก พรบ. เกี่ยวกับป่าชุมชน

II แผนพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแผนฯ 7

1. เป้าหมาย

1.1 มลพิษทางน้ำ : ลดปริมาณความสกปรกในรูปของสารอินทรีย์ ที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำต่างๆ เพื่อให้คุณภาพน้ำมีปริมาณความสกปรกคิดเป็นค่า บี.โอดี ไม่เกิน 4 มิลลิกรัมต่อลิตร ในพื้นที่เป้าหมายดังต่อไปนี้

(1) ช่วงตอนล่างของแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากน้ำจนถึงกิโลเมตรที่ 100 ซึ่งอยู่ในพื้นที่ กทม. และปริมณฑล

(2) ช่วงตอนล่างของแม่น้ำท่าจีน ตั้งแต่ปากน้ำถึงกิโลเมตรที่ 150 ซึ่งอยู่ในพื้นที่นครปฐมและสมุทรสาคร

(3) พื้นที่ชายฝั่งทะเลและแหล่งท่องเที่ยว เช่น พัทยา ชลบุรี ภูเก็ต เป็นต้น

(4) คู คลอง บึง และแหล่งน้ำตามธรรมชาติต่างๆ ในเมืองหลักที่ปัญหาวิกฤตเรื่องน้ำเน่าเสีย เช่น สกลนคร ขอนแก่น หาดใหญ่ สงขลา เชียงใหม่ เป็นต้น

(อ่านต่อหน้า 75)

แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
ด้านสิ่งแวดล้อม จากเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ
การจัดสภาวะแวดล้อม ในทศวรรษหน้า

(ต่อจากหน้า 68)

1.2 มลพิษทางอากาศและเสียง

1.2.1 ลดระดับมลพิษทางอากาศที่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศอยู่ในปัจจุบัน คือ ฝุ่นละออง คาร์บอนมอนอกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และสารตะกั่ว ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และเมืองหลัก ให้อยู่ในค่ามาตรฐาน

1.2.2 ยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซินพิเศษที่มีสารตะกั่วเจือปน ภายในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

1.2.3 ลดและควบคุมระดับเสียงจากแหล่งกำเนิด โดยเฉพาะเสียงจากยานพาหนะและอุตสาหกรรมการก่อสร้างให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชน คือ ไม่เกิน 85 เดซิเบลเอ (เฉลี่ย 24 ชั่วโมง)

1.3 มลพิษจากกากของเสีย

1.3.1 ลดอัตราการเกิดมูลฝอยใน กทม. และเมืองหลักต่างๆ ให้น้อยกว่า 0.8 กก.ต่อคนต่อวัน

1.3.2 ให้มีการจัดเก็บและกำจัดกากของเสียทั้งที่มีพิษและไม่มีพิษ อย่างถูกหลักวิชาการ

1.4 มลพิษจากสารอันตราย

1.4.1 ให้มีการจัดการสารอันตรายอย่างถูกวิธีและครบวงจร ตั้งแต่การนำเข้า การจัดเก็บ การขนส่ง การใช้ และการกำจัด

1.4.2 ให้มีการลดการใช้สารอันตรายในอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

2. แนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิต

2.1 ด้านมลพิษทางน้ำ

- สนับสนุนการย้ายโรงงานอุตสาหกรรมประเภทที่มีปัญหามลพิษในเขต กทม. และปริมณฑล ให้ไปตั้งในพื้นที่ที่กำหนด รวมทั้งควบคุมการก่อสร้างและการขยายโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษ ตลอดจนควบคุมที่ตั้งและการขยายตัวของชุมชนในบริเวณแหล่งน้ำเป้าหมาย

- บังคับใช้มาตรฐานน้ำทิ้งชุมชนสำหรับอาคารต่างๆ ตาม พรบ.ควบคุมอาคาร หรือกฎหมายเฉพาะที่มีอยู่ รวมทั้งบังคับใช้มาตรฐานน้ำทิ้งจากฟาร์มปศุสัตว์ และฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้มีการควบคุมน้ำทิ้งให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด

- เก็บค่าน้ำเพื่อการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม และค่าธรรมเนียมน้ำทิ้ง เพื่อก่อให้เกิดการประหยัด และการนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้

- สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดหรือเทคโนโลยีที่ปลอดภัยในการผลิตหรือประกอบอาหาร รวมทั้งการนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์

- กำหนดเขตการใช้ที่ดินสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ และฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้งสนับสนุนการประกอบการในลักษณะของนิคม หรือกลุ่ม หรือสมาคมที่มีการจัดระบบปัจจัยพื้นฐาน เช่น ซลประทานน้ำเค็ม ระบบบำบัดน้ำทิ้ง และคลองระบายน้ำ ในกรณีของฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น

- ให้มีการลงทุนและเตรียมการลงทุนในการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย เช่น กรุงเทพมหานครและเทศบาลเมืองปริมณฑล เมืองหลัก เมืองศูนย์กลางความเจริญ แหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2.2 ด้านมลพิษทางอากาศและเสียง

2.2.1 ลดและควบคุมมลพิษทางอากาศ อันเนื่องมาจากการจราจร โดย

- ลดปริมาณสารตะกั่วในน้ำมันเบนซินจาก 0.40 กรัมต่อลิตร เป็น 0.15 กรัมต่อลิตร ภายในวันที่ 1 มกราคม 2535 และเร่งกระจายการจำหน่ายน้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่วให้ทั่วประเทศภายในสิ้นปี 2534 เพื่อให้สามารถมีการติดตั้งอุปกรณ์ขจัดมลพิษในรถยนต์ใหม่ได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535

- ให้มีการกำหนดมาตรฐานอากาศเสียที่ยินยอมให้ระบายได้จากยานพาหนะ รวมถึงรถจักรยานยนต์ใหม่ตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นไป และกำหนดให้รถยนต์ใหม่ที่ใช้เครื่องยนต์ก๊าซโซลีนที่จะจดทะเบียนตั้งแต่ต้นปี 2535 เป็นต้นไป ต้องติดตั้งอุปกรณ์ขจัดมลพิษ ในกรณีที่ไม่สามารถบังคับได้สำหรับรถยนต์ใหม่ทุกชนิด ให้กำหนดสิ่งจูงใจทางด้านการภาษีเพื่อให้มีการติดตั้งอุปกรณ์ขจัดมลพิษด้วยความสมัครใจ และให้เป็นมาตรการบังคับหลังจากที่ได้ให้ผู้ผลิตรถยนต์มีระยะเวลาในการเตรียมการที่เหมาะสม

- ให้มีการกำหนดมาตรฐานไอเสียที่ยินยอมให้ระบายได้จากยานพาหนะสำหรับตรวจสอบและตรวจสภาพรายปีสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่ใช้งานอยู่แล้ว และให้มีการตรวจสอบอย่างเคร่งครัด

- ปรับปรุงคุณภาพน้ำมันดีเซลหมุนเร็วเพื่อลดปัญหาควันดำและก๊าซพิษจากการเผาไหม้ โดย ก) การลดปริมาณกำมะถันจากร้อยละ 1.0 เป็นร้อยละ 0.5 ภายใน 1 กันยายน 2536 และพิจารณาลดปริมาณสารกำมะถันให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมในปลายแผนฯ 7 และ ข) ลดอุณหภูมิของจุด 90% ของการกลั่นจาก 370 เซลเซียส เป็น 357 เซลเซียส ภายใน 1 กันยายน 2535 เป็นอย่างช้า โดยใช้มาตรการจูงใจกระตุ้นให้ผู้ใช้น้ำมัน ผู้ค้าน้ำมัน และโรงกลั่นน้ำมันเร่งดำเนินการ

- ให้มีการนำเชื้อเพลิงที่มีมลพิษน้อยมาใช้ เช่น ก๊าซปิโตรเลียมเหลวในรถยนต์ในเขต กทม. และการใช้ก๊าซธรรมชาติอัดในรถประจำทาง

- เร่งรัดให้มีการนำระบบขนส่งมวลชนที่มีประสิทธิภาพมาใช้โดยเร็ว โดยเฉพาะรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนเพื่อลดปัญหาจราจรติดขัดและมลพิษ

- ให้มีการลงทุนแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเสีย เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีและแสดงความตั้งใจจริงของรัฐ โดยเฉพาะการลงทุนแก้ไขมลพิษในการขนส่งของรัฐ เช่น ขสมก. รถฟ.

และ บขส. โดยปรับปรุงสภาพและคู่อตรกษารถอย่างสม่ำเสมอ และนำรถใหม่เข้ามาแทนที่รถเก่าที่หมดสภาพการใช้งานตามมาตรฐานสากล

2.2.2 ลดและควบคุมมลพิษทางอากาศ อันเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรม โดย

- กำหนดมาตรฐานระดับสารพิษที่ระบายจากปล่อง และปริมาณที่จะระบายได้จากโรงงานอุตสาหกรรมหรือกลุ่มโรงงาน (เช่น นิคมอุตสาหกรรม) และโรงไฟฟ้าที่เหมาะสมกับสภาพการพัฒนาและสภาพพื้นที่ โดยเฉพาะฝุ่นละอองและซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน

- ให้มีการจำหน่ายน้ำมันเตาที่มีกำมะถันต่ำ และควบคุมคุณภาพถ่านหินลิกไนต์ เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรม หรือโรงไฟฟ้าที่ไม่มีระบบบำบัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ สามารถนำมาใช้ได้ เพื่อให้การระบายสารพิษเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้อาจใช้มาตรการทางด้านภาษีและราคาเป็นแรงจูงใจให้มีการเร่งดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

- กำหนดให้โรงไฟฟ้าใหม่ของ กฟผ. ที่ใช้ถ่านหินลิกไนต์ต้องติดตั้งหน่วยกำจัดกำมะถัน

- สนับสนุนให้อุตสาหกรรมประเภทที่มีมลพิษทางอากาศไปอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่กำหนด

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการนำพลังงานที่ปลดปล่อยมาใช้ เช่น การนำเข้าก๊าซธรรมชาติ การพัฒนาพลังงานไฟฟ้าพลังน้ำระหว่างประเทศ เป็นต้น

2.2.3 ลดและควบคุมมลพิษทางเสียง

- กำหนดมาตรฐานระดับเสียงสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่ผลิตและประกอบภายในประเทศ รวมทั้งบังคับให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

2.3 คำนมพิษจากกากของเสีย

- สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยลดปริมาณของเสีย และการนำของเสียค เช่น มูลฝอย สิ่งปฏิกูลและวัสดุเหลือทิ้งจากกิจกรรมต่างๆ มาใช้ประโยชน์เพื่อเป็นการประหยัดทรัพยากร ลดค่าใช้จ่ายในการเก็บและกำจัด

- ให้มีการจัดการกากของเสียอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ตั้งแต่การเก็บรวบรวม การขนส่ง การใช้และการกำจัดขั้นสุดท้าย โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนร่วมลงทุนหรือรับสัมปทาน

- ให้ความรู้แก่ประชาชนในการเก็บรวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล รวมทั้งวิธีการลดปริมาณมูลฝอยในชีวิตประจำวัน เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการเก็บ และกำจัดของหน่วยปฏิบัติ ตลอดจนค่าบริการในอัตราที่เหมาะสม

- ให้มีการจัดหาที่ดินเพื่อการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีฝังกลบสำหรับชุมชนทุกขนาดเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี รวมทั้งพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำเตาเผามูลฝอยมาใช้

- ให้มีการลงทุนสร้างระบบกำจัดกากของเสียอันตรายรวมสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมหนาแน่น

2.4 ด้านมลพิษจากสารอันตราย

- กำหนดมาตรการในการจัดการสารอันตรายให้ครบวงจร ตั้งแต่การนำเข้า การกำหนดมาตรฐานของสถานที่จัดเก็บสารอันตราย มาตรฐานในการขนส่งสารอันตราย ตลอดจนมาตรฐานในการกำจัดสารอันตรายและควบคุมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด

- ลดปริมาณการใช้สารอันตรายในการเกษตรและอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนให้ใช้สารหรือวัตถุดิบอื่นทดแทน เช่น การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การป้องกันและควบคุมศัตรูพืชโดยวิธีธรรมชาติ การปรับปรุงกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

- ให้มีศูนย์ข้อมูลสารอันตรายเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่หน่วยงานและประชาชนเกี่ยวกับการเก็บสารอันตราย การใช้สารอันตราย และวิธีปฏิบัติในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุจากสารอันตราย

โดย นายบุญยงค์ เวชมนิษฐ์

ผู้อำนวยการกองวางแผนเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(มีต่อฉบับหน้า)

#####